

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177	Letna naročnina, Italija . . . Lir 13.000
PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna inozemstvo . . . » 18.000
	Letna inozemstvo, USA dol. . . 25
	Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXII. - Štev. 19 (1602)

Gorica - četrtek 8. maja 1980 - Trst

Posamezna številka lir 300

Letošnji praznik dela

Objavljamo skoro v celoti govor deželnega svetovca dr. Draga Štöke, ki ga je imel 1. maja letos na prvomajskem praznovanju v Rupi. Njegove misli, tako sodobne in prodorne, zaslužijo, da se z njimi seznanimo ves široki krog naših bralcev.

Še danes ne moremo reči, da praznujemo povsod po svetu prvi maj v svobodi in socialni pravičnosti. Ne praznujemo v vselem vzdušju prvega maja tisoči in tisoči lačnih otrok, ki ne vedo, kaj je kruh, kaj šele, kaj je meso. Tudi tisočero političnih preganjancev in ugrabljenec ne ve za prvi maj, praznik delovnega ljudstva, kot tudi ne oni, ki so že skoro osem mesecev v Teheranu, prestolnici Irana, ujetniki največjega fanatizma sedanjega časa.

Ne praznujemo ga v prijetnem vzdušju prebivalci Afganistana, ki se upirajo napadalcu z vseni svojimi, sicer skromnimi močmi, ker hočejo živeti na svoji zemlji kot svobodni ljudje, na svoji zemlji sami gospodarji.

OKRVAVLJENA ITALIJA

Ne praznujemo v vselem vzdušju današnjega praznika državljani italijanske republike. Preveč hude čase preživlja danes Italija, da bi njeni državljani mogli biti veseli.

Del prebivalcev slovenskega naroda živi v Italiji, zato je prav, da se tisti zamislimo v usodo države, v kateri živimo že nad 60 let. Skoroda dnevni strelji na sodnike, politične može, časnikarje, policiste s strani »rdečih brigad«; spravljajo državo v resno nevarnost, prav tako kot z druge strani razni fašistični napadi. Ne vemo, kdo dobavlja tem elementom orožje, vemo le, da jih preveča sovraštvo in fanatizem, ki jim ni primere v povojni dobi in to so v glavnem mladi ljudje, ljudje ki niso povečini zrastle na kmetih, temveč so izšli iz univerz, sinovi in hčerke bogatih slojev.

Vlada jim je začela po dolgem in nerazumljivem oklevanju stopati na prste, potem ko jim je marsikdo v dobri ali slabi veri dal prav, češ da so »napredni«; in da hočejo boljši svet. Kakšnega hočejo, smo videli v teh letih na lastne oči: okrvavljena!

Kot pripadniki naroda, ki smo dali skozi krvave čase fašizma, kot demokratični ljudje, ki spoštujemo mnenje drugih, a ki se ohenem zavedamo, kaj pomenijo svetli pojmi kot so demokracija, svoboda, pluralizem, poštenost, delavnost, morala, raznolikost, trdno upamo, da se bo znala Italija rešiti iz te situacije, da bo znala zopet najti tisti mir in red, ki sta za obstoj in socialni razvoj danes nujna.

Ko smo letos 25. aprila praznovali 35. obletnico osvoboditve, so te sence skalle svetlo in upanja polno poslanico odpornosti in zmage nad nacifasizmom, za katere imamo ogromne zasluge tudi mi Slovenci in o tem priča nad 40 spomenikov slovenskim padlim borcem za svobodo po naših vaseh in krajih.

Ljudje, ki so v težkem boju proti fašizmu padli na bojiščih, umrli v taboriščih, v ječah, kot talci in kot žrtve podlih atentatov in zločinskih dejanj, nam lahko danes dajejo zgled in kažejo vsem pot v boju proti novemu terorju in novi zločinski roki. Ni čuda, da se skrajneži spravljajo prav nad te spomenike in jih oskrnjajo, kakor se je zgodilo tudi te dni.

ŠE ENA SVETA DOLŽNOST

Poleg obrambe svobode in demokracije ter napredka pa imamo vsi še eno sveto dolžnost; in to je narodnost. Vsi, pravim, od delavca v tovarni do kmetovalca in študenta. Narodnost nam mora biti nekaj globokega in neizrekljivega; ona je to, kar nam veleva, da živimo za svojo kulturo, za svojo zgodovino, zemljo, za svoj jezik, za prepričanje, da smo narod, ki je enak drugim, da ni v ničemer manj vreden in revnejši od drugih.

Ob prazniku dela naj bo skrb za naš narod usmerjena tudi in predvsem v naše narodne pravice. Že leta in leta zahtevamo od države, dežele, občinskih uprav, da uresniči naše narodne potrebe in pričakovanja, da nam dajo pravico govoriti

povsod v našem materinem jeziku, da nam postavijo dvojezične table povsod, kjer mi živimo, da ohranjajo naše šole in ustanovijo nove tam, kjer jih ni, kot se to žal dogaja v Beneški Sloveniji.

Hočemo globalno zaščito naših pravic, kar smo zahtevali pri predsednikih vlad Colombu, Andreottiju, Cossigi, pri predsedniku zbornice Ingrau, pri predsedniku senata Fanfaniju, pri predsedniku države Pertiniju. Ti so sprejeli enotno delegacijo Slovencev iz naše dežele in tudi drugi politični velmože iz države; čakamo le še, da nas sprejmejo politični tajniki tistih strank, ki bi morale biti nam naklonjene, a ki nas niso še sprejele, to so Berlinguer, Piccoli, Craxi in Longo. Upamo, da se bodo prej ali slej zganili in tudi oni poslušali naše besede in zagovore.

Tu se mi vrinja misel velikega Slovenca, pisatelja Frana Levstika, ki je pred mnogimi leti napisal, kar je za nas še danes aktualno, da bi bolj ne moglo biti. Pravi Fran Levstik v »Besedi Slovincem«; takole: »Slovenski narod se je počasi jel čutiti, zavedati in gledati in ko je nekoliko spregledal, kaj je videl? Videl je, da nam vlada pravice že 20 let odbija; a namesto njih v zadnjih časih tu in tam vrže kako drobtino koncesij, ki so državne koristi, a ne nam na ljubav podarjena milost.«

Tako Levstik pred več kot sto leti. Bo isto pravilo veljalo tudi za globalno zaščito, tako težko pričakovano in tako opevano, o kateri vse govorijo? Bomo Slovenci ponovno izigrani in ponižani v svojih pravicah?

Mi zdaj gledamo z zaupanjem v delo rimske komisije, ki jo je vlada imenovala na podlagi Osimskih sporazumov med Italijo in Jugoslavijo. V tej rimski komisiji, ki je sedaj paritetna in v kateri je pet Slovencev, naj gre tudi s tega mesta solidarnost in spodbuda za nadaljnje odgovorno in nelahko delo, ki ga opravljajo v Rimu in Benetkah.

NAŠA PRAVA BODOČNOST

Dragi slovenski delavci, draga mladina! Vsi, ki se borite za delovna mesta, vedite: vsi smo z vami in vašimi pravicami. Vsi smo z vami, delavci v tovarnah in delavci na polju, ki v znoju orjete svojo zemljo, ki vam jo ob vsakem času in skoro vedno brez potrebe hočejo razlašati. Vsi smo z našo zavedno in delavno slovensko mladino in jo bodrimo, naj vztraja na poti dela, poštenja in nenasilja.

Slovenska mladina, samo v tem je tvoja prava bodočnost: v ljubezni in ne v sovraštvu, v delu in ne v mamilih, v spoštovanju idej drugega in ne v ideološki nestrpnosti. Lažni preroki naj te, mladina, ne vznemirjajo, saj je teh v zgodovini bilo nič koliko. Izpolnila pa boš naša pričakovanja le, če boš znala vztrajati in se boriti za ideale, ki so lepi in večni, katerim je ime: svoboda, demokracija, idejni pluralizem, delavnost in neomajna slovenska narodna zavest.

Ljubljana se je poslovila od Tita

Pokojnega predsednika so v noči na ponedeljek 5. maja v orehovi krsti prenesli iz Kliničnega centra v stavbo slovenskega parlamenta. Po 122 dneh zdravljenja v prestolnici Slovenije je Tito nastopil ob 8. uri zjutraj svojo poslednjo pot proti Beogradu.

Ljubljana se je dostojanstveno, v presunljivem molku, poslovila od svojega državnega poglavarja. Velikanska množica je sredi silnega naliva tiho pozdravljala krsto na poti proti ljubljanski postaji. Tam so krsto položili v vagon »Neretva«, ki sestavlja kompozicijo »modrega vlaka«, s katerim se je Tito ponovno vozil po Jugoslaviji.

Vlak je vozil počasi, da so prebivalci države ob progi lahko zadnjič pozdravili Tita. Krajši postanek je bil v Zagrebu, nato pa je vlak nadaljeval svojo pot. V Beogradu so krsto prenesli v poslopje zvezne

Radio in televizija sta v nedeljo 9. maja sporočila, da je v Ljubljani umrl po težki in dolgi bolezni jugoslovanski predsednik Josip Broz Tito. Novica ni nikogar preseñetila, saj so jo že dalj časa bolj ali manj vsi pričakovali, odkar je bil stari maršal ob levo nogo.

Jugoslovanska in tudi vsa svetovna javnost je ob novici Titove smrti zamišljena obstala. Ponovilo se je to, kar se je po zadnji vojni že parkrat zgodilo: ob Stalinovi smrti, ob Maocetungovi smrti, ob smrti vietnamskega voditelja Hočiminha in še ob odhodu s pozornice zgodovine tega in onega »voditelja«.

Mi tu ne bomo ugibali, kaj bo sedaj, temveč bomo le povedali besedo o pokojnem jugoslovanskem revolucionarju in voditelju, kakor se nam v tem trenutku zdi, da jo lahko povemo.

V BOJU ZA OBLAST

Titovo življenje lahko razdelimo v dve obdobji: boj za oblast in izvrševanje oblasti. Boj za oblast traja do maja 1945. Do tega leta je Josip Broz Tito predvsem revolucionar. Vživel se je v ideje Marxa in Lenina, videl v njih srečnejšo bodočnost jugoslovanskih delavskih množic in se zato boril, da bi te ideje zmagale. Boril se je po metodah, ki jih je zamislil Lenin in izpopolnil Stalin.

Gre torej za stalinistično obdobje Titovega življenja in v njem za stalinistično obdobje jugoslovanske partije. O tem obdobju, o teh bojih pred zadnjo vojno in med njo, je bilo že veliko napisanega in bo še, da se tu ne bomo ustavljali. Šlo je za nasilno revolucijo, združeno z bojem zoper nacističnega in fašističnega okupatorja, ki se je zmagovito končala maja 1945.

Nekateri vidijo v tem obdobju herojsko dobo partije in Tita, drugi pa krvavo obračunavanje med revolucijo in protirevolucijo. Zavisí pač, v kakšen tabor kdo spada. Ni tu mesta, da bi se ob tej dobi ustavljali. Postala je del zgodovine in ta bo sodila in presodila.

NA OBLASTI

V maju 1945 je jugoslovanska partija

■ Med drugimi, ki so poslali predsedniku predsedstva SR Jugoslavije Lazarju Koliševskemu, ki je po poreklu Makedonec, brzojavno sožalje, je bil tudi papež Janez Pavel II. V brzojavki poudarja sv. oče pomembno Titovo vlogo pri vodenju Jugoslavije in pri utrjevanju miru na svetu.

■ Grškokatoliški nadškof Kapuchi je v Teheranu uradno prevzel skrb za trupla osmih Severnoamerikancev, ki so se pone srečili med neuspehim poskusom, da bi iz veleposlaništva v Teheranu rešili talec. Trupla vojakov so najprej prepeljali v Švico, kjer jih je sprejel mednarodni Rdeči križ, ki bo poskrbel, da jih bodo prejeli njih svoji v ZDA.

prišla na oblast in z njo njen generalni tajnik in nesporni voditelj, ki so mu med vojno podelili naslov maršala, Josip Broz Tito. Tedaj je nastalo novo vprašanje, kako bosta partija in Tito upravljala oblast v državi. Ali se bo uveljavilo medvojno geslo: Tito naš, Stalin naš?

Sprva je vse kazalo, da bo tako. Razne izjave jugoslovanskih voditeljev v letu 1945 in tudi njih zadržanje do Sovjetske zveze, vse je pričalo, da bo povojna Jugoslavija »sovjetska«, kot je bilo slišati med revolucijo: »Slovenija, sovjetska bodeš ti!«; so peke naše partizanke. O tem je bil prepričan takrat ves svet, posebno še jugoslovanski komunisti sami in ostale partije sveta.

Toda danes vemo, da se je prijateljstvo in s tem podrejenost Jugoslavije Sovjetski zvezi začelo kmalu krhati. Izkazalo se je, da Tito ni bil mož, ki bi samo ubogal. Za revolucionarja se je sicer izsolal v Rusiji, toda ohranil je svojo hrbenico. Kmalu po končani vojni se je začel tih upor jugoslovanske partije Stalinu. Takrat je vse to bilo skrito. Poznejši dokumenti, zlasti Dedičjeva knjiga »Izgnubljeni boj Stalina«; pa pričajo, kako je ta zakulisni boj bil neizpros in da Tita smrtno nevaren. V javnost je spor prišel junija 1948 z znano izjavo Kominforma, ko so Tita in jugoslovansko partijo »izobčili«. Kdo bo zmagal, trmoglav Tito ali vseomogoči Stalin?

Zgodilo se je, kar je malokdo pričakoval: zmagal je Tito in jugoslovanska partija.

Ta prelom s Sovjetsko zvezo je prisilil jugoslovansko partijo, da so začeli iskati svojo lastno pot tako v notranji kot v zunanji politiki. V notranji politiki so odkrili pot samoupravljanja, v zunanji pa pot neuvrčenosti. Pravijo, da je pri tem bil ideolog, to je teoretik Edvard Kardelj, praktik pa Tito. Eden si je nove poti zamislil in jih začrtal, drugi pa jih praktično izvajal. Tito se je pri tem izkazal za ime-

nitnega taktika in stratega kot že med revolucijo. Poleg tega se je okrog njegovega imena in osebe stkal poseben čar, ki ni slonel na tiraniji kot Stalinov, ampak na neki človeški simpatiji in dostojanstvu, s katerim si je osvojil jugoslovanske množice, a tudi zunanji svet.

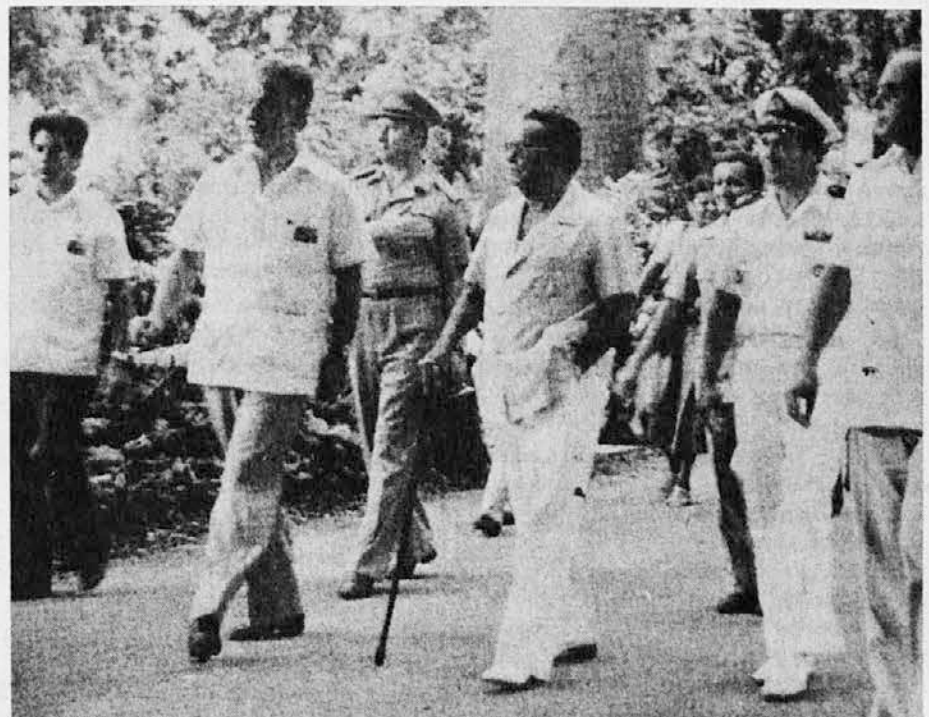
Seveda ni šlo vse brez napak. Stalinov sistem vladanja je ostal v Jugoslaviji še precej let po prelomu s Sovjetsko zvezo. Trajal je nekako tja do leta 1955-1956. Eden najbolj značilnih dogodkov iz tega časa je aretacija, proces in zapor zagrebškega nadškofa kardinala Alojzija Stepinca. Zapor zagrebškega nadškofa Stepinca je bil verjetno najbolj zgrešena Titova poteza v notranji politiki. Letos je 20. februarja poteklo 20 let, kar je Alojzij Stepinac umrl kot internanec v svoji rojstni vasi Krašiću, njegov grob v zagrebški stolnici je pa še vedno vsak dan poln svežih rož.

Nekako od leta 1955 dalje se stalinistične metode v Jugoslaviji začnejo umikati novim, bolj humanim. Okrog tega leta so polagoma izpustili iz zaporov politične pripornike iz dobe stalinizma. Jugoslavija se je usmerila na pot bolj legalne države. Znotraj je bilo vedno več svobode in blagostanja, zunaj vedno večji ugled v družbi z neuvrčenimi.

V ta čas spada pomiritev s Cerkvijo s podpisom protokola, ki ureja odnose med državo in katoliško Cerkvijo. Potem urediv trgškega vprašanja, ki se je končalo s podpisom Osimskih sporazumov, in podpis videmskega sporazuma ter dogovor o maloobsejnim prometu. Tu na meji smo morda še bolj kot drugje deležni Titove politike mirnega reševanja mednarodnih sporov, ki je tako značilna za jugoslovansko politiko po prelomu s stalinizmom.

Ta članek ob Titovi smrti lahko sklenemo z ugotovitvijo, da je Titova politika po prelomu s Stalinom znotraj države potisnala narodnostne spore, ki so bili tako značilni za prvo Jugoslavijo; z odprtjem državnih mej in samoupravnim sistemom so jugoslovanski narodi stopili na pot napredka in prišli do večjega in boljšega življenja in do večje svobode kot v drugih socialističnih državah; v zunanji politiki pa sta neuvrčena Jugoslavija in njen predsednik Tito veliko pomagala pri zglaševanju sporov med bloki in velesilami.

Vse to je pa Jugoslavija pod Titovim vodstvom dosegla, ko se je rešila zlega duha stalinizma in sovjetskega imperilizma. Zato je naravno, da žalujejo ob njegovi smrti ne samo jugoslovanski narodi, ampak ves miroljubni svet, posebno ker se nič ne ve, ali ne bo Leonid Brežnev poskusil s silo izpeljati glede Jugoslavije tiste načrte, ki so spodbudili Stalinu zaradi Titove odločnosti.

Tito se spreha po ulicah Havane ob lanskem zasedanju neuvrčenih držav na Kubi. V nasprotju s kubanskim diktatorjem Castrom se je odločno zavzel za neodvisnost neuvrčenih tako od Združenih držav Sev. Amerike kot Sovjetske zveze

Prvi dnevi sv. očeta v Afriki

V petek 2. maja je sv. oče Janez Pavel II. začel svoje afriško potovanje, ki ga bo zaključil 12. maja. Pred svojim odhodom z letališča Fiumicino je prisotnim razložil namene svojega potovanja in podčrtal pomen sedanje Afrike v družbi narodov. Afrika je celina, polna svežih moči in življenjskih sil njenih prebivalcev. Čeprav sredi raznih napetosti si gradi svojo lastno zgodovino, je dejal sv. oče.

Prvi cilj potovanja je bila ogromna država ob vletoku Kongo, ki se sedaj imenuje Zair, pred razglasitvijo neodvisnosti leta 1961 pa je bila belgijska kolonija. Z letališča je sv. oče prišel v zairsko prestolnico Kinšaso in se ustavil v stolnici Naše Gospe, kjer je nagovoril duhovnike, redovnike in bogoslovce.

Dejal je, da prihaja ob stoletnici nastanka zairske Cerkve. Ta Cerkev postaja zrela, da prevzame vodstvo v svoje roke. Res je od 59 zairskih škofov že 47 domačinov. Nad polovico prebivalstva, tj. 12 milijonov, pripada tej Cerkvi, ki naj bo ob enem afriška in univerzalna, prežeta s trdnim moralnim življenjem.

V srečanju s predsednikom Mobutujem se je sv. oče zavzel za neodvisnost afriških držav od katerega koli bloka ali interesnih skupin. Izrazil je svoje veselje, da so afriška ljudstva dosegla svojo neodvisnost. Kar je sedaj potrebno, je da ta ljudstva sodelujejo pri gradnji svoje bodočnosti. Tako bo napredek zajel vse, ne samo nekatere.

Drugi dan svojega bivanja v Zairu je sv. oče namenil najprej srečanju s tamkajšnjimi škofi. Pohvalil je njih pogum, dušnopastirsko vlogo in medsebojno povezanost. Podčrtal je pomen afriške kulture za krajevno Cerkev, a obenem opozoril, da se domača Cerkev ne sme odreči univerzalnosti.

Kasneje je opravil sv. mašo za zakone. Tem je razložil pomen krščanskega zakona in poudaril krščanska moralna načela, ki naj vodijo zakonsko življenje. Afriške mu črncu je monogamija (zakon z eno ženo) še vedno tuja, tudi mu je težko razumljivo, zakaj ne bi imel zakonskih odnosov z dekletom, ki mu je namenjeno v zakon. Zato so temu bolj vredne pohvale tiste afriške družine, ki že uresničujejo ideal krščanskega zakona.

V nedeljo 4. maja je sv. oče opravil mašo na prostem. Zbrala se je ogromna množica, ki je gotovo presegla milijon navzočih. Žal je pri tem prišlo do običajnega prerivanja, pri čemer je bilo do smrti poteptanih 9 oseb, 72 pa ranjenih. Med sv. mašo je sv. oče spregovoril v francosčini. Osrednja misel je bila vloga škofov v verskem in civilnem življenju. Dejal je:

»Vaše poslanstvo mora biti poslanstvo dobrega pastirja in vojaka, ki da življenje za druge. Morate biti sovražniki pokvarjenosti, laži, krivice. Graditi morate slogo in bratsko ljubezen brez meja, zlasti med ubogimi. Braniti morate človečanske pravice, osnovne svoboščine in svojo svojstveno odgovornost pred družbo.«

Nato je posvetil 8 novih škofov. Sedem je bilo črncev, eden pa kanadski misijonar iz Džibutija. Od črnskih škofov so trije iz Zaira.

Popoldne se je sv. oče sestal najprej z univerzitetnimi profesorji in študenti, kasneje še z mladimi in duhovniki. Veliko zadoščanja mu je nudilo srečanje s poljskimi misijonarji, ki delujejo v Zairu.

Po treh dneh bivanja v Zairu je papež Janez Pavel II. v ponedeljek 5. maja obiskal državo onstran reke Kongo, ki je bila nekdanja francoska kolonija in se sedaj imenuje Kongo-Brazzaville (po svojem glavnem mestu). V tej državi je prišlo leta 1964 do levičarskega udara in od tedaj so oblasti marksistično-leninistično usmerjene. Vse verske šole so bile podzavljene. Leta 1977 je bil umorjen nadškof v Brazzavillu kardinal Emile Biayenda. Po tem umoru pa je nastopilo zblizanje med marksistično vlado in Vatikanom in sedaj ima Kongo v Vatikanu svojega predstavnika.

Sv. oče se je najprej ustavil na grobu umorjenega kardinala, nato pa se srečal v stolnici s škofi iz Konga, Čada in Srednjefriške republike. Kasneje je daroval sv. mašo na prostem v Boulevard de l'Armée (Vojaška avenija).

Papež se je naravno sestal tudi s sedanjim predsednikom republike polkovnikom Denisom Sassou-Nguesso. V privatnem razgovoru je prebral izjavo, v kateri je zagotovil predsedniku, da hoče Cerkev z oblastmi lojalno sodelovati, za sebe pa terja svobodo izražanja in za verujoče pravico, da javno izpovedujejo svojo vero. Papež je nadalje izrazil svoje prepričanje, da je najbolje, ako sta Cerkev in država medsebojno ločeni in si jamčita druga drugo svobodo dejavnosti na lastnem področju. Cerkev naj ostane tuja političnemu.

dogajanju in se posveča izključno miro-ljubnemu oznanjevanju evangelijskega izročila.

Sv. oče bo v naslednjih dneh obiskal še Kenijo, Gano, Zgornji Volta in Slonokoščeno obalo.

Podelitev mirovne nagrade papeža Janeza XXIII.

Sv. oče Janez Pavel II. je sprejel predlog upravnega sveta ustanove »Mednarodna mirovna nagrada Janeza XXIII.«, ki je letos nagrado namenil šestim katehistom, kateri pripadajo šestim afriškim državam, ki jih bo sv. oče obiskal tekom potovanja po afriški celini. Nagrado bo sv. oče izročil osebnim izbranim katehistom v petek 9. maja v kraju Kumasi (Gana).

Je to tretjič, da se podeli ta nagrada. Leta 1971 jo je prejela m. Terezija v Kalcuti, leta 1974 pa ustanova Združenih narodov UNESCO.

Določitev nagrade šestim afriškim katehistom je v skladu z duhom ustanovitelj te nagrade papežem Janezom XXIII. ter njegovo okrožnico »Pacem in terris«. Veliki papež je ponovno poudaril, da je »mir predvsem resničnost duhovnega reda«. Miru bi nekaj manjkalo, če ga ne prevečajo vrednote evangelija. Brez miru, evangelij ne bi bil celoten evangelij. In brez evangelija, mir ne bi bil resničen mir.

V osebi šestih katehistov so počašeni vsi katehisti in po njih, po različnih celinah vsi tisti — laiki, duhovniki, redovniki in redovnice —, ki vzgajajo k miru; vsi tisti, ki se v prostornem področju šolstva, radija, televizije in tiska trudijo kot moderni katehisti oznanjati evangelij miru.

Francoski kardinal Roger Etchegaray

Poleg dunajskega kardinala Königa je skoraj istočasno obiskal komunistično Kitajsko tudi francoski kardinal in nadškof v Marseillesu Roger Etchegaray. Svoje vtise o svojem sedemnajst dnevnem potovanju po Kitajski je objavil v pariškem katoliškem dnevniku »La Croix«.

Povedal je, da je šel na Kitajsko, ker je pač bil povabljen. Z gostitelji je imel odkrite in prisrčne pogovore. Z voditeljem komisije za odnose z verskimi skupnostmi Xiao Xienfon se je n. pr. pogovarjal tri ure. Dovolili so mu tudi, ker je izrazil željo, obiskati grob misijonarja Riccija.

O Kitajski je dobil vtis, da je eno samo ogromno delovišče. Ker je kitajski svet

zelo različen od evropskega, se je vanj težko vživeti. Opazil pa je, da je takoj imenovana kulturna revolucija marsikaj spremenila. Za nekatere stvari sedanji voditelji ugotavljajo, da se je šlo v njih predaleč. Te napake odkrito priznavajo in skušajo popraviti, ne odstopajo pa od temeljnih načel revolucije. Tako so n. pr. prepričani, da je vera nekaj povsem »neznanstvenega«. Na verske skupnosti gledajo kot na nekatere manjšine, ki naj bi se vključile v enoten tok družbenih dogajanj.

Med vsemi verami se zdi Kitajcem krščanstvo najbolj tuje, najbolj zahodnjaško. Zaenkrat ne doumejo »vesoljstvenega« značaja Kristusovega nauka. Zato je komunistična vlada po prihodu na oblast leta 1949 začela z organiziranjem »narodne« Cerkve. Ta Cerkev je še danes povsem odvisna od režima. »Patriotični« škofje nimajo svoje škofovske konference. Čeprav so postali škofje brez dovoljenja Apostolskega sedeža, pa do Rima niso sovražno razploženi. Le ignorirajo ga. Zaenkrat se ne govori o kaki možnosti, da bi uredili svoje odnose s papežem. Je pa jasno, da obstaja na Kitajskem, to poročajo drugi viri, poleg »narodne« še prava podtalna Cerkev, ki prve ne priznava, češ da ni svobodna.

Kardinal Etchegaray je prišel do zaključka, da se sedanja Kitajska ob načrt-nem odpiranju svetlu po neki logiki odpira tudi različnim veram. Seveda ostaja režim neomajno zvest načelom revolucije, ki vsebuje tudi uveljavitev in širjenje brezboštva.

Kitajske oblasti pa navajajo zoper katoliško Cerkev še en pomislek: da ima še vedno diplomatske stike z nacionalistično kitajsko vlado na otoku Taiwanu (Formozi). Na tem otoku je med 16 milijoni prebivalcev kar 400.000 katoličanov, ki jih Apostolski sedež ne more kar tako pustiti v nemaru.

Gotovo pa povabili, ki sta jih dobila tako kardinal König kot kardinal Etchegaraj dokazujeta, da se vodstvo komunistične Kitajske na neki način le pripravlja na možnost vzpostavitve odnosov z Vatikanom na neki višji ravni. Tega si pa prav gotovo želi tudi Apostolski sedež.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Šest dni je bilo nad 20 oseb, ki so bile v iranskem veleposlaništvu v Londonu, za talce petim teroristom iz Kuzistana v južnem Iranu, ki so na ta način hoteli izsiliti od iranske vlade izpustitev 91 kuzistanskih zapornikov. Ko so teroristi dva izmed talcev ubili, so se angleške oblasti odločile za direkten napad na poslopje. Ta napad je popolnoma uspel. Specialno izurjeni vojniki so nepoškodovane osvobodili vseh 19 preostalih talcev. Od teroristov so bili štirje ubiti, eden pa zajet.

■ Potem ko sta bili dve prejšnji volitvi neuspešni, je bil pri tretji izvoljen za novega predsednika grške republike Konstantine Karamanlis, dosedanji predsednik grške vlade. Prejel je 181 glasov, tri več od tripartitske večine, ki jo je zahtevalo tretje glasovanje. Proti je glasovalo 22 poslancev, 93 pa se jih je vzdržalo. Karamanlis bo s svojo vlado odstopil v juniju, ko bo sedanjemu državnemu poglavarju Tsatosu potekla petletna predsedniška doba.

■ Nizozemska ima novo kraljico. Na dan, ko je dosedanja kraljica Julijana spolnila 71 let (30. aprila), je v Amsterdamu slovesno prevzela vladarsko službo njena hčerka Beatrika, ki ima sedaj 42 let. Poročena je z nemškim diplomatom Clausom van Ambsebergom in je mati treh otrok, ki so vsi fantje. To je vredno omeniti, kajti več ko sto let nizozemska kraljevska rodovina ni imela moških potomcev.

■ Skupina palestinskih gverilcev je napadla v Hebronu v Palestini izraelske kolone, ki so se naselili v tem drugače arabskem mestu. Pri tem je bilo ubitih pet oseb, 16 pa ranjenih. V odgovor so izraelske oblasti izgnale tri arabske odličnike, med njimi tudi hebronskega župana.

■ Na mesto odstopivšega zunanjega ministra Vanceja je Carter imenoval senatorja Edmunda Muskieja, ki je sedaj star 66 let. Po poreklu je Poljak. Njegov oče je bil Marceizewski, pa si je dal kasneje poamerikaniti svoj priimek v Muskie. Leta 1968 je bil skupaj s H. Humphreyem kandidat za podpredsednika ZDA na demokratski listi, pa ni uspel, ker ju je porazil republikanec Nixon.

Sovjetska osvajalnost in sovjetski umiki

VZHODNA NEMCIJA: zatrtje ljudskega upora leta 1953.

MADŽARSKA: zatrtje madžarskega narodnega ustanka leta 1956.

JUŽNI JEMEN: marksističen državni udar leta 1967, ki pripelje postopoma državo v popolno odvisnost od Moskve.

ČESKOSLOVAŠKA: vdor čet Varšavskega pakta pod okriljem Sovjetske zveze leta 1968.

JUŽNI VIETNAM: popolna zmaga Vietkonga ob sovjetski pomoči leta 1975.

LAOS: isto leto zmaga komunizma s pomočjo vietnamskih čet.

ANGOLA: po zračnem mostu pride v to deželo leta 1975 deset tisoč kubanskih vojakov, da zaščitijo interese Sovjetske zveze.

ETIOPIJA: isti Kubanci pomagajo leta 1977 utrditi vojaški levičarski dežim s tem, da zatrejo gverilo v Eritreji in izženejo somalske čete iz južnega dela države.

KAMBODŽA: vietnamske čete vkorakajo leta 1977 v to državo in preženejo prokitajski režim rdečih Kmerov.

AFGANISTAN: sovjetske čete se polastijo te države, da rešijo levičarski režim.

In kje so Sovjeti morali oditi?

JUGOSLAVIJA: po prelomu Tita z Moskvijo leta 1948.

AVSTRIJA: ob podpisu državne pogodbe leta 1955 se SZ umakne iz svoje cone ter s tem omogoči nevtralnemu Avstriji.

KITAJSKA: leta 1960 SZ umakne svojih 10.000 specialistov; sledi leta 1963 odkrit prelom s Pekingom.

ALBANIJA: leta 1961 prekinitev diplomatskih odnosov, odhod sovjetskih svetovalcev in ukinitve gospodarske pomoči.

ROMUNIJA: leta 1961 začetek političnega osamosvajanja od SZ, ki še traja.

EGIPT: leta 1972 da predsednik Sadat izgnati 15.000 sovjetskih vojaških svetovalcev; sledi leta 1976 odpoved prijateljske pogodbe med Egiptom in SZ.

SOMALIJA: leta 1977 odpoved prijateljske pogodbe s SZ in izgon 5.000 sovjetskih vojaških svetovalcev.

Kako poslušajo vatikanski radio

Iz Češkoslovaške piše dekle: »Že dolgo se pripravljam, da vam pišem in da vam povem, kakšno tolažbo in kakšno veselje pomenijo zame vaše oddaje. Zahvaljujem se vam kakor tudi bogoslovcem iz zavoda sv. Janeza Nepomuka, ki pomagajo pri oddajah. Vsak dan poslušam vaše večerne oddaje. Z navdušenjem sem sledila poročilom o potovanjih sv. očeta, posebno še v rodno Poljsko; jokala sem od ginjenosti. Tudi vsako nedeljo opoldne rada poslušam molitev angelovega češčenja in besede sv. očeta. Kratko, poslušam vedno kljub raznim »atmosferskim motnjam.« (Državne oblasti iz vzhodne Evrope večkrat motijo oddaje vatikanskega radija.)

Iz Slovenije: »V imenu mladih se vam lepo zahvaljujem za vaše lepe oddaje, ki jih zelo rada poslušam, če sem le doma. Spadam v mlajšo generacijo, zato tudi ob vašem sporedu iščem smisel svojega življenja. To sem vam napisala zato, da boste vedeli, da tudi mladi poslušamo vaš program in ne samo starejši poslušalci, kot mnogi tako mislijo. Verjemite, da je tudi v slovenski mladini še mnogo zdravega duha. Trudimo se za življenje po evangeliju. Zelo rada poslušam govore sv. očeta. Najbolj pa me je prevzel govor, ki ga je imel 18. oktobra lani slovenskim romarjem v našem slovenskem jeziku. Spremljala sem ga po vašem radiu. Lepo vas pozdravljam in vam želim veliko uspehov. (Marija)

Novi berlinski škof

Na mesto umrlega berlinskega škofa in kardinala Josefa Bengscha je papež Janez Pavel II. imenoval pomožnega škofa Joachima Meisnerja, ki je doslej pomagal upravljati vzhodnonemško administracijo Erfurt-Meinigen, ki je bila ustanovljena leta 1973. Novi škof bo stanoval v vzhodnem Berlinu, vodil pa tudi zahodnega, ki ga upravljajo zahodni zavezniki. Meisner se je rodil leta 1932 v Breslauu v Šleziji, ki je danes poljsko mesto Wrocław. Duhovnik je postal leta 1962, v škofa pa je bil posvečen leta 1975.

Marijansko leto v Argentini

Argentinski škofje se letošnje leto razglasili za marijansko. Vrhunec bo doseglo v narodnem marijanskem kongresu 12. oktobra v Mendozii, ki je sedež istoimenske province na čilsko-argentinski meji. Argentinska vlada je izjavila, da ima ta kongres vsenaroden pomen, zato ga misli tudi sama vsestransko podpreti.

Seminar za duhovne poklice

Škofijska komisija za pastoralne delavce je pripravila v Mariboru enodnevni seminar za duhovne poklice. Razen dekanjskih referentov so se ga udeležili še nekateri dekani, dekanjski duhovniki in pastoralna delavka. Tema tega tečaja je bila: Duhovnikovo delo za duhovne poklice. Predavatelj je povedal tudi to:

1. Zunanja znamenja kažejo, da se je prizadevanje za duhovne poklice med pastoralnimi delavci zadnja leta ohladilo. Med duhovniki in pripravniki je mogoče opaziti neko delitev v samem pojmovanju duhovništva, pastoralne službe sploh in v iskanju rešitve iz sedanje krize.

2. Osnovno vprašanje v skrbi za duhovne poklice je: Poklici so in Bog kliče tudi danes. Duhovnik, ki je temelj in poročstvo iskanja, mora ta klic narediti slišen, da bo v srcih mladih ljudi izzval vprašanje: »Gospod, kje stanuješ?« in odgovor: »Hodil bom za teboj!«

3. Duhovnikova skrb za duhovne poklice spada k samemu duhovniškemu poslanstvu in je del njegovega pastoralnega delovanja.

4. Sredstva, s katerimi morajo vsi duhovniki sodelovati pri skrbi za duhovne poklice, so: molitev, daritev svete maše prav v ta namen (četrtlet pred prvimi petkom ali ob drugih priložnostih), osebne žrtve, krščanska spokornost, vedno popolna vzgoja vernikov pri pridigah, krščanskem nauku in po družbenih običajih.

5. Najbolj učinkovito vabilo za duhovne poklice je duhovnikovo pričevanje. Duhovnikovo osebno pričevanje rodi poglobljeno duhovnost župnijskega občestva, to pa ustvarja rodovitna tla za rast duhovnih poklicev.

6. V pridigah in katehezah je potrebno zgornjo pojasnjevati potrebe Cerkve, v svetlo luč staviti smisel in odličnost duhovniške službe; pokazati je treba, da je v duhovnih poklicih poleg dolžnosti in žrtve veliko veselja in osebnega zadovoljstva, ki ga rodi ravno velikodušna odpoved in služba ljudem.

7. S prostovoljno odpovedjo in službo ljudem postane duhovnik vreden zaupanja, njegovo oznanjevanje pa bolj in bolj

prepričljivo.

8. Molitvena srečanja mladih in priložnostno bogoslužje božje besede naj bo občestveno iskanje in odkrivanje duhovnih poklicev v župniji.

9. Vestno in modro duhovno vodstvo je izredno koristno, da kandidati spoznajo Gospodov klic in potrebe Cerkve ter se velikodušno odzovejo. Pri tem vodstvu gre v prvi vrsti za osebni, prijateljski in duhovniški stik s kandidatom in njegovo družino; gre za vsestransko pomoč pri zorenju poklica; gre za služenje, ki je najbolj ustvarjalno delovanje.

10. Pri skrbi za duhovne poklice ima svoj delež tudi župnijski dom (župnišče), ki naj bo s svojim domačim, zaupnim in pristnim vzdušjem vabilo za ogled in spoznavanje duhovnikovega osebnega življenja in sploh duhovnega poklica. Tudi s tem omogočimo kandidatu osebno, svobodno in premišljeno odločitev.

V zvezi z liturgičnim praznikom bl. p. Leopolda Mandiča, ki ga Cerkev obhaja 12. maja, bo v kapeli bl. p. Leopolda v Domju v nedeljo 11. maja

SLUŽBA BOŽJA

Sveti maši bosta ob 8.30 in ob 16. uri.

Prepoved bogoslužja v moldavski republiki

Moldavija je bila do konca druge svetovne vojne del Rumunije, nato pa si jo je podrgla Sovjetska zveza in jo razglasila za eno svojih republik. Glavno mesto je Kišinev. V tej prestolnici je edina katoliška cerkev za vso deželo, ki meri 33.700 kv. km (poldruga Slovenija) in živi v njej kakih 40.000 katoličanov. Zanje je do zdaj skrbel edini katoliški duhovnik Vladislav Cavalnjuk. Zadnje vesti vedo povedati, da so mu krajevne oblasti prepovedale vršiti bogoslužje. Svojo prepoved so utemeljile s tem, da se udeležuje bogoslužja preveliko število otrok in mladih ter da število vernikov prehitro narašča.

V nedeljo 18. maja bo obiskalo Trst 140 bogoslovcev iz Slovenije.

■ ob 9. uri bodo v cerkvi sv. Jakoba v Trstu nekateri njihovi profesorji somaševali, bogoslovci pa bodo peli med mašo;

■ zvečer istega dne ob 18. uri bodo izvedli bogoslovci v dvorani Marijinega doma v ul. Risorta 3

SOVOJO PRIREDITEV

Vabimo vse, zlasti mladino, da se udeležite sv. maše pri Sv. Jakobu in pridete na prireditev, ki bo v Marijinem domu!

Dve praznovanji v Rupi

Tako v nedeljo 27. aprila kot na naslednjo nedeljo je dež povzročil, da se je mogel »Praznik frtalje« vršiti le v okrnjeni obliki. Ni pa bilo tako s prvomajskim slavjem, ki je ob lepem vremenu izredno lepo uspelo.

Prišli so naši ljudje od blizu in daleč ter kar preplavili našo vasico ob Vipavi. Ker je zadnja leta na Goriškem pristnih slovenskih praznikov vedno manj, so zato taki kot je v Rupi vedno bolj privlačni. Ljudje si žele zdrave družabnosti, slovenske besede in pesmi, saj je marsikje nepotrebne in vsiljene dvojezičnosti že kar preveč.

Na 1. maj so za uvod v prireditve nastopili mladi harmonikarji, gojenci glasbene šole iz Sovodnjah, ki so prijetno presenetili s svojim izvajanjem. Za njimi je nastopil pomlajeni mešani pevski zbor »F. B. Sedej« iz Števerjana, ki je prav doživet in skrbno pripravljen zapel več pesmi.

Nato je povzel besedo naš deželni poslanec dr. Drago Štoka. Njegove tehtne besede skoraj v celoti objavljamo kot uvodnik na prvi strani našega lista.

Pravcati koncert so nato izvedli s svojimi prefinjenimi glasovi pevci in pevke mešanega zbora »Hrast« iz Doberdoba. In kar nas je pri tem najbolj razveselilo, je številčno močno zastopani mladi rod, ki je najboljšje jamstvo za bodoče čase.

Kulturni program je zaključila skupina »Nova misel« iz Podgore, ki je na povsem nov način podala svoje pesmi ter žela veliko odobravanje za svojo izvedbo.

Za zabavni del je s poskočnimi popevkami poskrbel ansambel Lojzeta Hledeta iz Števerjana, ki se tako rad odzove va-

bilu na naše prireditve.

Doživeli smo tudi veselo iznenađenje. Nepričakovano je prišel med nas predstavnik koroških Slovencev Filip Warasch in seveda vse navzoče toplo pozdravil.

Program je napovedovala Marjanka Čevdek, pozdravne besede pa je v imenu organizatorjev izrekel predsednik pevskega zbora Rupa-Peč Ivan Kovic. Prireditelji se ob končanem letošnjem praznovanju zahvaljujejo vsem zborom in skupinam, ki so se vabilu odzvali, čeprav vsi zaradi vremenskih nepravil niso mogli nastopiti. Pohvala pa velja tudi organizatorjem samim in tistim domačinom, ki so zavzeto pomagali, da je praznovanje tako uspešno poteklo.

Počitniške kolonije v hribih in pri morju

Slovenska Vincencijeva konferenca iz Gorice organizira tudi letos (skupaj z Vincencijevo konferenco iz Trsta) počitniške kolonije v hribih (Comeglians) in pri morju (Sempolaj-Nabrežina-Draga) za šolsko mladino od petega do trinajstega leta starosti (to so dečki in deklice od otroškega vrtca pa do nižje srednje šole). Letovanje je predvideno takole: meseca julija dečki v hribih, meseca avgusta deklice v hribih; meseca julija dečki in deklice pri morju.

Otroci oziroma starši, ki bi radi poslali otroke v Kolonijo, naj se čimprej javijo v pristojnih občinskih uradih (Doberdob, Sovodnje, Števerjan, Krmini); tisti, ki obiskujejo nižjo gimnazijo, se lahko vpišejo v tajništvo nižje srednje šole v Gorici; otroci, ki bivajo na področju goriške občine, naj se prijavijo v uradu za kolonije

in neodgovornost nekaterih občinskih svetovalcev večine. Končno se svetovalci SSK ob zaključku mandatne dobe zahvaljujejo županu Češčutu za požrtvovalnost pri vodenju občinske uprave v vseh letih njegovega županovanja. Njegovo delo bi prav gotovo zaslužilo drugačen zaključek, bolj vzpodbuden.

Odobreni proračun za leto 1980 predvideva primanjkljaj oz. posojilo 656 milijonov lir in sicer 355 milijonov za socialni center ter 301 milijonov za pokritje kotalarskega igrišča na Peči. S to vsoto znaša novi proračun 1.035.700 lir dohodkov. Za redno upravljanje občine je namenjenih 260 milijonov, za dela v industrijsko obrtni coni pa nad 61 milijonov lir. Za razlastitev zemljišč v zvezi z razširitvijo cest je določenih 10 milijonov, za dodatna dela v otroškem vrtcu v Rupi 7 milijonov, prav toliko za nakup strojev za javno upravo. Ziro postavke znašajo 33 milijonov lir.

Druge točke dnevnega reda so bile bolj ali manj upravnega značaja. Nakupile se bodo table za volivno propagando, ki bodo v vsaki vasi.

Pregledale so se pripombe k 4. varianti regulacijskega načrta. Pri tem so bila odobrena začetna področja zaselkov, v katerih si lastniki lahko preuredijo svoja stanovanja in se pri tem lahko poslužijo deželnega zakona za prispevek.

Svet je nadalje odobril lotizacijo v Gabrijah, če ne pride do nepredvidenih zahtev, bo ta načrt poslan v odobritev na deželno upravo. Odobren je bil organik za občinske uslužbenke, s čemer bo dana možnost, da se namesti še enega uslužbenca.

Ostra debata je nastala pri točki o prodaji občinskih zemljišč na Peči in Rupi, ker je odbor določil dvojno ceno, čeprav so ta zemljišča za proslile enakega pomena. Prav tako je bila razgreta debata o vstoti 9 milijonov lir, ki jo je Kraška gorska skupnost brez kakšne prošnje dodelila občinski upravi izključno za kulturno prosvetne namene. Svetovalci, čeprav si niso bili edini o uporabi omenjene vsote, so jo nato namenili za zgraditev ploščadi za razne prireditve v Sovodnjah.

Sledila je odobritev dveh peticij, katerih prva se nanaša na kemično tovarno, druga pa na upepeljevalnik. Vlado Klemše, ki je predstavnik sovođenjske občine v Konzorciju za industrijsko cono, je poslal pismo, v katerem predstavi delovanje tega konzorcija. Na koncu seje so svetovalci še razpravljali o nekem pismu, ki je bilo poslano na upravo in načelniku svetovalske skupine SSK.

V nedeljo 18. maja, tj. na praznik Gospodovega vnebohoda bo popoldne

ROMANJE SLOVENSKEH ŽUPNIJ NA SVETO GORO

Romanje hoče biti priprava na nadškofov dušnopastirski obisk, ki se bo pričel to jesen. Na Sv. gori bo skupna maša ob 16. uri po italijanskem času. Kdor more, naj gre vsaj od Prevala naprej peš. Lepo vabljeni slovenski verniki v kar največjem številu!

v ulici Mazzini v Gorici ali pa na sedežu Vincencijeve konference v upravi Katoliškega glasa na Placuti 18 (Gorica), tel. 83177.

Skavtske obljube

Obljube slovenskih goriških skavtov in skavtinja bodo v nedeljo 11. maja na Vrh u začetkom ob 10. uri.

DAROVİ

Za Katoliški glas: M. C., Vrh 7.000; N. N., Gorica 12.000 lir.

Ob peti obletnici smrti Marice Sorli-Tuta daruje hčerka za Pastirčka 15.000 lir.

V spomin na pok. sestro Marico daruje sestra Berta za slov. župnijo v Gorici, za Slovensko skupnost, za duhovniške poklice, za Sv. goro in za slovenske misijonarje po 10.000 lir.

Za števerjansko cerkev: A. K. ob krstu Martine in ob prvem obhajilu Marte 20.000; v spomin na pok. Ivano Maraž družina Štekar 10.000 lir.

Za pevski zbor Rupa-Peč: N. N. iz Gorice 30.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Marija Sosič in Ivanka v spomin na svoje drage iz družin Sosič in Pregelj 10.000; Marija Dolenc-Holstein v spomin Silve De Bernardi in vseh žrtv zračnega napada 1944 po 5.000 (skupaj 10.000); Nataša in Boris Fabjan namesto cvetja na grob Silve De Bernardi-Jogovic 10.000; razni 3.000 lir.

Za openski cerkveni pevski zbor: Marija Sosič in Ivanka v spomin pok. Silve De Bernardi 10.000 lir.

Za Skupnost Družina Opčine: družina Križmančič, Bazovica v spomin pok. Frančiške Štoka 10.000; Marija Kralj, Trebče v spomin pok. Vinka in Gabrijela Kralja 10.000; Pierina in Mariza Arocchi, Trst ob 6. obletnici smrti moža oz. očeta 10.000; Cveto in Valerija Grgič, Bazovica namesto cvetja na grob Andreja Ražem 5.000; družina Anton Marc, Bazovica v spomin pok. Avrelje Lukežič 10.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: Anica Ferluga 7.000; Regina Markon 1.000 lir.

Za cerkev na Kontovelu: Puntar Rudi 10.000; Germek 10.000; Danev 35.000; Danev 50.000; Danev 6.000; Starec Marija 10.000; Guštin 12.000; Danev Marija 10.000; Briščik 20.000; Kati Regent 10.000; Perini 10.000; Gerdevič 10.000; Regent 5.000; Milka Starec 5.000; Danica Starec 10.000; Košuta 20.000; Starec 10.000; Rustja 20.000; Gerlane 10.000; Starec 50.000; Starec 5.000; Gerlane 10.000; Danev 20.000; Nini Cijak 30.000; Danev 20.000; Marija Štoka 5.000; Košuta 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: sin Eugenio z ženo Franko v spomin pok. Biance Frandolič 100.000 lir.

Za cerkev na Prebenegu: družina Rapotec, Prebeneg 7, namesto cvetja na grob Franke Rapotec iz Boršta 40.000 lir.

Za Dom bl. Leopolda pri Domju: N. N., Trst-Domjo 100.000; Viktorija Sosič, Opčine 10.000; Vincencijeva konferenca Opčine (za oljke) 35.000; družina Castellaro, Rojan 10.000; Marjeta Krevatin, Trst 10.000; Olga Cepak, Trst 5.000; Emilija Sikič, Trst 2.000; Lojze Debelis, Kolonkovec 5.000; družina dr. Zlobec, Stare Milje ob smrti strica Ivana Kalc 25.000; E. Z., Trst 10.000; N. N., Trst 10.000; N. N., Trst v zahvalo 20.000; Meri, Trst 10.000; N. N., Domjo 10.000 lir.

Za gramofonsko ploščo »Slov. šopka«: Marija Strajn 50.000; Anica Novak 10.000; Silvio Micol 10.000; Gino Bontelli 10.000; Savina Ravalico 10.000; Mario in Zorko Sancin 10.000; Francesco Cecchi 10.000; Joris Tul 5.000; P. A. 5.000; Zalka Smotlak 2.000; K. Suhadolc 3.000; Fabio Zennaro 2.000; učiteljice osnovne šole »F. Venturini« 55.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: družina Kuret-Ulineti, Ricmanje 20.000; Pepca Racman, Boljunec 5.000 lir.

Za Sv. goro: C. P. v spomin na starše 50.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Gabrije 25.000; N. N., Rupa 5.000; Cilka Kovač 10.000; N. N., Cerovlje 10.000; romarji iz Mavhinj v Canale d'Agordo 10.000 lir.

Za misljone: Marija Zerjal 5.000; Katarina Bolč 20.000 lir.

Za misljon p. V. Kosa: N. N., Opčine 20.000; Marija Kerševan 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

Goriška Mohorjeva družba obvešča svoje člane, da bo prihodnji teden začela deliti Slovenski biografski leksikon št. 6. Vsak član ga dvigne, kjer je dobil ostale knjige.

V Katoliškem domu v Gorici bo na sporedu 15. maja ob 20.30 Pirandelova komedija »Kaj je resnica?«. Režija D. Mlakar. Srečanje z bolnimi, invalidi, onemogli in starejšimi brati in sestrami bo v bazoviški cerkvi v nedeljo 18. maja ob 16. uri ob vsakem vremenu. Avtobusi vozijo iz Trsta v Bazovico z avtobusne postaje ul. Cicerone blizu radijske postaje skoraj vsake pol ure.

Ponedeljkom večer v Društvu slovenskih izobražencev v ul. Donizetti 3 v Trstu dne 12. maja bo posvečen aktualni problematiki. Govoril bo Bojan Brezigar ob izteku mandatne dobe tržaškega pokrajinskega sveta. Začetek ob 20.30.

BILA JE LE NEUMESTNA SALA

Prejeli smo s prošnjo za objavo:

Podpisana Dornik Mauro in Boris Peric izjavljata, da prevzemava vse odgovornosti za letake s ponarejenim 1. in 2. stranjo glasila »Planike« in njihovo razdeljevanje na Dvoru v Števerjanu.

Namen našega pisanja ni bil, da bi kogarkoli žalili, ampak je šlo samo za nepremišljeno šalo, katere vsebina je bila prav gotovo pregrebo povedana in pretirana.

Zavedamo se, da je bila vsebina neokusna in nam je žal, da so določene fraze lahko žalile verski čut nekaterih ljudi. Ponavljamo, da naš namen ni bil žaliti vernikov, ampak smo hoteli le ironično obravnavati določene argumente, vendar smo v tem prekoračili mejo spodobnosti.

Tega se oprostimo, gotovi, da boste vsebino letaka tolmačili kot neumestno in ponesrečeno šalo, kakršna v resnici je. S spoštovanjem
Gorica, 6. maja 1980

Dornik Mauro - Peric Boris

Ljubljanska TV

Spored od 11. do 17. maja 1980

Nedelja: 13.05 Nogometni finale angleške pokala. 20.00 TV nadaljevanje. 21.05 Pomladi je ime svoboda. 22.10 Nogomet Dinamo: Hajduk.

Ponedeljek: 17.25 Minigodci v glasbeni deželi. 17.35 Živalstvo Avstralije. 18.00 Izobraževalna serija. 18.45 Mladinska oddaja. 20.00 Ikarov padec, češka drama. 21.35 Kulturne diagonale.

Torek: 17.10 Mali pingvin. 17.25 Glasba. 17.55 Poletavček. 18.40 Po sledih napredka. 20.00 Aktualna oddaja. 20.55 Lutka, konec. 22.30 Za lahko noč.

Sreda: 17.25 Moj prijatelj Piki Jakob. 17.40 Umetnost na jugoslovanskih tleh. 18.00 Glasbena oddaja. 20.00 Zabloda, angleški film. 21.50 Slovenski klavirski kvartet. 22.10 V znamenju.

Četrtek: 17.05 Tigris, film. 17.55 Odprava zelenega zmaja, nadalj. 18.35 Na sedmi stezi. 20.00 Tretja razsežnost. 21.35 Odprto za ustvarjalnost.

Petek: 17.05 Zgodbe o pouhcu. 17.25 Ptič je strašilo. 17.55 Alpski kvintet. 18.40 Poklici v pomorstvu. 20.00 Srečanja. 21.50 Martin Luther King, nadalj.

Sobota: 15.30 Nagon po samoohraniti, ameriški film. 17.10 Naš kraj. 17.25 Nogomet Olimpija: Rijeka. 19.15 Zlata ptica in risanka. 20.00 Zlato brezno, avstralska nadalj. 20.55 Velika šahovnica. 21.35 Zito je zeleno, ameriški film.

Radio Trst A oddaja na srednjem valu 305,9 m ali 981 KHz in na ultrakratkih valovih s frekvenčno modulacijo od 96,1 Mhz do 103,9 Mhz. Glavne frekvence so: vzhodna Benečija 96,1, Gorica 98,3, Rezija in Kanalska dolina 100,7, Videm 101,9; Trst 103,9.

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19.; kratka poročila ob 11., 14.; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. uri sv. maša.

Casnikarski programi ob ponedeljku do sobote: Poročila ob 7., 8., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Spored od 11. do 17. maja 1980

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.00 Poslušali boste. 10.30 Oddaja o Benečiji. 11.00 Mladinski oder: »Velika gala predstava«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 15.00 »Radio Klopotača« ter šport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Zenska stran neba. 10.10 Radijski koncert. 11.30 Socialna problematika. 12.00 Gledališki trenutek doma in drugod. 12.40 Zabavna glasba. 13.20 Letošnja revija Primorska poje. 14.10 Otroško okence: »Zdaj pa zapojmo!«. 14.30 Roman »Tih Don«. 15.00 Glasbeni ping pong. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 V našem prostoru.

Torek: 8.10 Goriške podobe. 10.10 Oddaja za otroški vrt. 10.20 Koncert. 11.30 Človek in zdravje. 12.00 Kulturni dogodki, ponovitve. 14.10 Odraslim prepovedano! 15.00 Glasbeni popoldan za mladino. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 V našem prostoru.

Sreda: 8.10 Poslanstvo Ciril-Methodove šole. 10.10 Radijski koncert. 10.45 Oddaja za prvo stopnjo osnovne šole. 11.30 Umetnost dobre kuhinje. 12.00 Pod Matajurjan. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Naši zbori. 14.10 Pesem mladih 1980. 14.30 Roman »Tih Don«. 15.00 Glasbeni popoldan za mladino. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 V našem prostoru.

Četrtek: 8.10 Človek v sodobni družbi. 10.10 Radijski koncert. 10.45 Oddaja za drugo stopnjo osnovne šole. 11.30 Naša pristna vina. 12.00 Mikrofon v razredu. 12.30 Jugoslovanski pevci. 14.10 Otroško okence: »Tomi na obisku«. 14.30 Mladi pisci. 14.45 Odmevi iz Avstrije. 15.00 Glasbeni popoldan za mladino. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 V našem prostoru.

Petek: 8.10 Iz sveta folklore. 10.10 Koncert. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 11.30 Osebnost današ. 12.00 Na goriškem valu. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Otroško okence: »Kje je napaka?«. 14.30 Roman »Tih Don«. 15.00 Glasbeni popoldan za mladino. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 V našem prostoru.

Sobota: 8.10 Potovanje v Ameriko. 10.10 Koncert. 11.30 Čoln - šport in razvedrilo. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Iz zbirnice slovenske mladinske literature. 14.30 Glasbeni popoldan za mladino. 16.30 Poslušali boste. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 V našem prostoru. 18.45 Vera in naš čas.

Današnja slovenska vernost

Zadnja številka revije »Cerkev v sedanjem svetu«, ki izhaja v Ljubljani, navaja podatke o verskem življenju v Sloveniji. Odstotek cerkvenih pogrebov niha okoli 86 %, krstov je okoli 65 %, cerkveno se poroči okoli 52 % slovenskih izobražencev, nedeljski maši pa jih redno prihaja 25 %. Številke seveda ne morejo povedati, kaj ljudje nosijo v srcu, vendar pa dajo misliti.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpeca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 14 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

+

K Bogu je odšla po zasluženju plačilo njegova zvesta služabnica

MARIJA PERTOT

Cerkveni pevski zbor in vsa župnijska skupnost jo bosta ohranila v svetli spominu.

Barkovlje, 6. maja 1980

Cerkveni pevski zbor in župnijska skupnost